

Overweging zondag 7 januari 2018, Driekoningen Citykerk Het Steiger

Voorganger: Ben Vocking o.p.

Eerste lezing: Jes. 60, 1-6

Tweede lezing: Matt. 2,1-12

Overweging:

Vroeger hadden we de idee (sommigen nog steeds), dat we allen een engelbewaarder hadden, die over ons waakt.

In het Oosten had men de idee, dat ieder mens een eigen ster bezat. En dat gold dus ook voor Jezus. Die ster leidde de wijzen, de koningen naar hem toe. Zo brengt dit verhaal van de openbaring naar voren.

We mogen zeggen, dat we vandaag ten tweeden male de komst van Jezus in ons midden vieren. Dat doen we nu samen met de mensen uit het Oosten. Door Lucas en Mattheus worden andere accenten gelegd.

In het verhaal van Lucas, dat we op kerstmis hoorden, lag het accent op de engelen en de herders. Jezus is met name gekomen voor de mensen, die niet meetelden. De herders, die in die tijd beschouwd werden als gajes, mensen op wie een ieder neerkeek, krijgen als eersten de Blijde Boodschap te horen. Wij hebben er 'herdertjes' van gemaakt, iets lieflijks en teer. Maar zo werden die grove binken absoluut niet gezien.

Lucas brengt naar voren, dat er gezang uit de hemel klonk, en er gezegd werd: *vrede op aarde aan de mensen in wie God welbehagen heeft.*

Nu hebben we het verhaal van Mattheüs gehoord. De geboorte van Jezus was een bedreiging voor de op macht beluste Herodes. Hij schrikt zo hevig van de vraag van de wijzen, dat hij alle kleine kindertjes uit die streek laat vermoorden.

Het was opvallend hoe paus Franciscus in zijn kerstboodschap heel veel aandacht besteedde aan de kinderen, de kinderen van Syrië, Jemen, Burundi, Zuid Sudan, het gebied van de Palestijnen etc. Het gaat over **ONSchuldige** kinderen, die slachtoffer zijn van het gewelddadige optreden in de verschillende landen.

M.a.w.: wij horen geen verhalen uit een ver verleden; het zijn verhalen die ook in onze tijd nog steeds spelen. Over kindertjes wordt er heen gewalst; velen worden mishandeld en vermoord.

Oosterlingen vieren Gods luister. Toen ze het kind zagen vielen zij op hun knieën en betuigden hem hulde. In dit verhaal ligt meer dan bij Lucas de nadruk op de grootheid van dit kind. Ze vielen op hun knieën.

Het verhaal van de openbaring grijpt ook vooruit. Het geweld zal dit kind blijven omgeven in de vele botsingen die hij zal hebben met de autoriteiten van zijn volk. En uiteindelijk zal hij door hun aandringen vermoord worden aan een kruis.

Wij vieren de komst van hem die iets van Gods licht onder ons gebracht heeft. En we denken aan de woorden van Johannes: *Hij kwam in het zijne, maar de zijnen ontvingen hem niet. Aan allen echter die hem wel aanvaardden, aan hen die in zijn Naam geloven, gaf hij het vermogen om kinderen van God te worden.*

Met de wijzen, de koningen danken we vandaag voor zijn openbaring; voor wat hij ons heeft laten zien.